

prøve efterfølgende destrueres, ødelægges eller udleveres til den pågældende. Det sidste kræver dog, at man kan godtgøre, at man har en særskilt interesse, og selvfølgelig at man ikke overtræder hensyn f.eks. til smittefare eller etik. At have et glas stående derhjemme med ens indre organer eller amputerede lemmer i sprit bliver således ikke en rettighed for den enkelte, og gudskelov for det.

Afslutningsvis har vi også nogle enkelte kommentarer, vi gerne vil følge op på i udvalgsarbejdet. Det drejer sig om de indkomne høringssvar, der handler om, hvordan man sikrer, at patienter bliver ordentligt informeret om disse nye regler. Derudover kunne vi godt tænke os at få nogle eksempler på, hvordan man over for sundhedspersonalet godtgør en særlig interesse i at få en vævsprøve udleveret. Er det nok alene at henvise til religiøse årsager, eller skal man bevise, at man er religiøs på en bestemt måde f.eks.?

Vi synes også, der mangler nogle økonomiske og ressourcemaessige overslag over, hvad det vil betyde for sagsbehandlingen i Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, at man nu også skal tage stilling til klager over afgørelser, hvor patienter ikke har fået medhold i, at deres biologiske materiale skal destrueres eller udleveres.

Men overordnet kan jeg i dag give Socialdemokraternes tilslutning til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg hørte det på den socialdemokratiske ordfører, som om Socialdemokratiet har lagt til grund, at patienten får en information og derefter har mulighed for at tage stilling til, om ens blodprøve eller væv, hvad det nu er, kan anvendes til forskellige formål. Men det er jo ikke den model, der ligger i lovforslaget. Den model, der ligger i lovforslaget, er jo den modsatte. Man skal ligesom på en eller anden måde et eller andet sted have hørt om, at væv kan bruges til noget, og man så skal have meldt fra. Der er jo netop ikke gået ud fra en model med informeret samtykke, som det foreslås i mange af høringssvarene.

Så hvis man f.eks. bliver undersøgt for brystkræft og ikke har lyst til, at ens væv skal kunne bruges til forskning af et firma, som så måske tager patent på at afsløre brystkræft, så har man ikke umiddelbart nogen mulighed for at få at vide, at det kan ske og tage afstand fra det. Så skal man have hørt om det et eller andet sted ude i samfundet og melde sig fra i registeret.

Så hvad er Socialdemokratiets holdning? Skal vi have informeret samtykke, eller skal forskerne have lov til at bestemme?

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg studsede lidt under fru Sophie Hæstorp Andersens tale, for det lød, som om Socialdemokratiet ville tage æren for, at vi har et informeret samtykke i forbindelse med behandling. Så vil jeg bare spørge, om fru Sophie Hæstorp Andersen ikke er enig i, at den lov, som Socialdemokratiet fremlagde om patienters retsstilling, stort set ikke indeholdt nogen nye rettigheder, men alene var en sammenskrivning af de rettigheder, der var indført i forvejen.

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det sidste kan fru Ester Larsen da godt have ret i, men ikke desto mindre var det en samling, der gjorde, at man nu fik en meget, meget klar opfattelse af, hvor patienter skal henvende sig, og hvilke rettigheder de har. Det var ikke længere en del af forskellige typer af love og det ene og det andet, og det synes vi var et ret vigtigt skridt i den rigtige retning. Jeg tror også, at Venstres ordfører vil give mig ret i, at det var et vigtigt skridt i den rigtige retning, og at vi så havde chancen for at gøre det, det er vi selvfølgelig stolte og glade over, lige så vel som Venstres minister ville have været det over at kunne fremlægge selv samme lov, tror jeg.

Med hensyn til information og hvordan man kan vide, hvilke rettigheder man har, har vi lagt vægt på, at det bliver en del af serviceinformatoren i det danske sundhedsvæsen. Det betyder ikke, at man hver gang, man er til lægen og afgiver en blodprøve eller andre prøver, så skal informeres og underskrive og give informeret samtykke ved afgivelse. Det synes vi vil være meget problematisk og en meget, meget bureaukratisk måde at gøre tingene på.

Men som jeg også sagde i min ordførertale, vil vi meget gerne kigge på, hvordan man kan lave en bedre information i udgangspunktet, som man f.eks. har gjort med frit valg af sygehus eller på andre områder, så vi er sikre på, at patienterne som udgangspunkt kender deres rettigheder.

Derudover har jeg hæftet mig ved, at det ikke er sådan, at man som rask person skal gå rundt og sige: Hov, nu vil jeg gerne tilmelde mig et